

ברפתות

“צרות של עשירים” או – עם חציר דגן אני לא יודע לעשות חלבון!

כלומר, החלב עלה ולכן המוצקים יורדים; “ועם חציר דגן בכמות כזאת אני לא יודע לעשות חלבון”; “ורוב הרפתנים היו שמחים לתוצאות כמו שלכם”. בקיצור, ככל הנראה זה מה שיש.

בצר לי פניתי אל ידידי הקשיש עופר קרול ושיטחתי בפניו את צרותי. עופר לא נבהל, הרים את הכפפה ובהתאם למצאי במרכז המזון, המחירים והכרותנו מהשטח בנה מנה חדשה שעדיין כללה 4 ק”ג חציר דגן – שהיה השנה טוב במיוחד ובמחיר די נוח.

מאז ועד היום חלה עליה מתמדת בשיעור המוצקים בחלב, אמנם על חשבון ירידה קלה בכמות הלב. היום 8.8.2000, אחרי יוני ויולי מהקשים ביותר שידענו מזה 100 שנה, אנחנו עומדים על 37 ליטר חלב בממוצע לחולבת עם 3.35% שומן ו-3.25% חלבון ועודף ייצור של 30% מעל למכסה היומית המוקצבת לנו לחודשי הקיץ.

יעקב שחף

חוות השחפים ברמת הנגב

בתחילת שנת 2000 העברנו את רפת החלב שלנו, כולל הפרות כמובן, לחווה שלנו שברמת הנגב. בזמנו כבר התפרסמה כתבה מלווה בתמונות ב”משק הבקר והחלב”. את ינואר 2000 עברנו עם 4% שומן וכ-3.25% חלבון. ואז, מתחילת פברואר ועד 15.05.00 חלה הידרדרות הדרגתית במוצקים עד לריכוז המגוחך של 3% שומן עם 3% חלבון.

מאחר שכבר עברה התקופה בה אני לבד קבעתי מה תאכלנה הפרות (לפני מספר שנים – מאז עזבנו את אילת השחר) זומנה ישיבת הזנה ראשונה ואף פגישה שנייה, שכללה את מרכז מרכז המזון באר-טוביה, שמהם אנו מקבלים את בליל החולבות והעגלות, ובנוסף אחד מבכירי התזונאים בשה”מ. המנה נראתה לכל הנוכחים מעולה, וגם לקיבוץ השכן המקבל אותה מנה יש תוצאות טובות והם מרוצים מן התוצאות.

בין יתר התשובות שניתנו באותן פגישות “מחכימות” נאמר: “זאת צרה של עשירים” –

